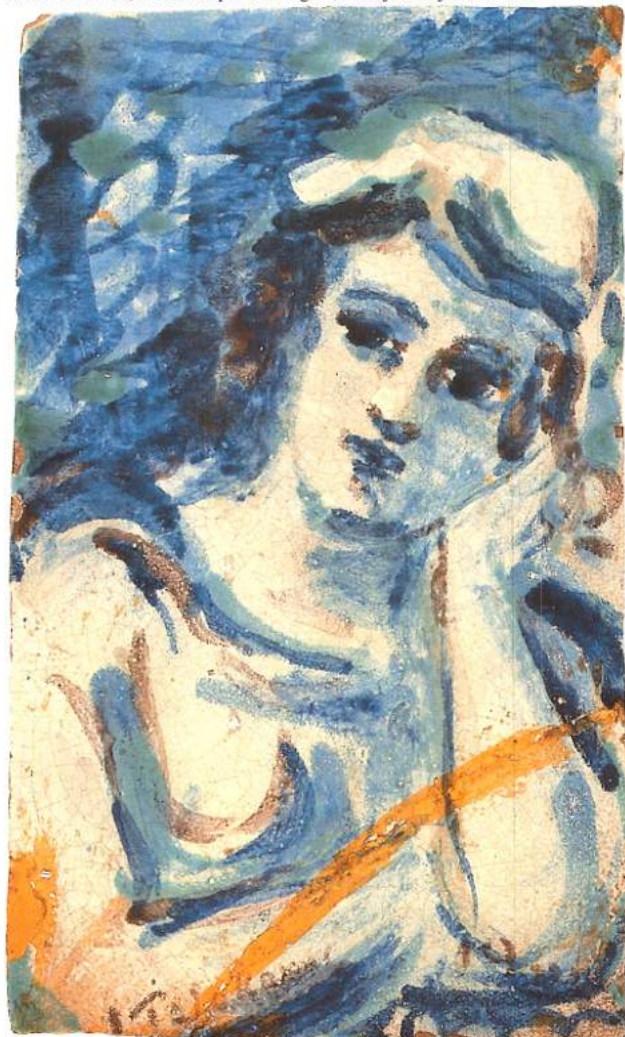

T

TABAKOVIĆ, Ivan, slikar i keramičar (Arad, Rumunjska, 10. XII. 1898 — Beograd, 27. VI. 1977). Studij slikarstva započeo 1917. u Budimpešti, a diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1924 (Lj. Babić). S O. Postružnikom osniva priv. slikarsku školu (1925—26) u Zagrebu, gdje 1926—30. radi kao crtač na Medicinske fakultetu. Jedan je od osnivača grupe »Zemlje« (1929). Na Svjetskoj izložbi u Parizu 1937. dobiva dva Grand prixa za

I. TABAKOVIĆ, keramička pločica. Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt

slikarstvo i keramiku. God. 1938. prelazi u Beograd, gdje od 1945. predaje na Akademiji, a od 1948. vodi keramički odjel na Akademiji primijenjene umetnosti. U početku slika na tragu Münchenskoga realizma, ali se u Zagrebu priklanja utjecajima konstruktivističkih shvaćanja. U djelima izloženim na izložbi »Groteske« (1926) s O. Postružnikom pokazuje sklonost prema ekspresiji forme i satiričkoj tematici. Ciklusom *Slikarski dnevnik* (1934) te nakon boravka u Parizu 1934. i 1937. vraća se lirskom intimističkom slikarstvu (*Alati*, 1934; *Kazalište*, 1936; *Mrtva priroda*, 1941). Od 1948. reducira oblike i sažima kromatsku ljestvicu do prigušenih tonova (*Čaša*, 1949; *Krajolik s mostom*, 1951). God. 1955. na izložbi (popraćenoj manifestom »Izvori likovnog istraživanja i stvaranja«) odlučuje se za povezivanje znanosti i umjetnosti. Od tada na platnima i u ciklusu kolaža (*Život, misli, snovi*, 1964—77) progovara čistim slikarskim jezikom s istančanim osjećajem za kromatiku. Kao keramičar slika na tanjurima i pločama finim slikarskim potezima (*Oslíkana keramička pločica*, 1933), te radi malu plastiku figurina i figuralnih kompozicija (*Orguljašice*). Samostalno izlagao u Zagrebu, Beogradu, Ljubljani, Splitu, Somboru, Novome Sadu, New Yorku, Forliju i dr.

LIT.: M. Kolarić, Ivan Tabaković, Beograd 1964. — M. B. Protić, Ivan Tabaković (katalog), Beograd 1977. — M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, I, Zagreb 1987. R.

TABORIŠTE, selo J od Petrinje. Grobna kapela Sv. Petra jednobrodna je ranobarokna građevina sa četverokutnim svetištem i tornjićem iznad glavnoga pročelja; sagrađena je od ruševina starije kapele 1710. Drveno je pjevalište oslikano. U kapeli su dva drvena barokna oltara; glavni potječe iz 1745. Kapela je do temelja uništena u agresiji na Hrvatsku 1991—92.

LIT.: A. Schneider, Popisivanje, 1940, 52, str. 183. — Đ. Cvitanović, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, Zagreb 1985. A. Ht.

TABORSKO, zaselak kraj Huma na Sutli u Hrvatskome zagorju. Župna crkva Sv. Marije nalazi se na brdu; od župne kurije vodi do nje strmo, natkriveno barokno stubište s jakim stupovima. Crkva je jednobrodna kasnogotička barokizirana građevina. Poligonalno svetište s potpornjima ima zvjezdasti svod; uz svetište je sakristija. Uz pročelje se nalazi zvonik s gotičkim ulazom i kapom baroknih oblika. Barokizacijom je crkva dobila osnovu u obliku križa. Desna kapela je iz 1739, a lijevu je 1687. dao podignuti Sigismund Ratkaj. U crkvi su grobnice obitelji Ratkaj, Benčić i Vukmanić. U toj skladnoj građevini otkrivene su 1953. barokne freske (nad gotičkim slojem). Bogat barokni namještaj iz XVIII. st.: pet oltara (oltar Sv. Josipa dao podignuti 1745. J. Jagušić; oltar Sv. Franje Ksavera iz 1742. ima crnce-atlante), propovjedaonica s četvoricom evanđelista (1742). Kalež je iz 1752; na baroknoj je monstranci njem. natpis.